BEHAAGLIJKHEID IN ONS HUIS

Voorbeeld van een met bescheiden middelen gezellig ingerichte kamer.

Ieder uwer zal bij zich zelven menigmaal de opmerking hebben gemaakt, dat hij, of zij, bij vrienden of familie op bezoek, zich in de eene kamer behaaglijk gevoelt terwijl men in een ander vertrek echt stijf „op visite" zit. — Menigmaal is het laatstgenoemde vertrek er nochtans een vol kostbare meubelen, tapijten, porcelein, en het eerste slechts een eenvoudige kamer. Waaraan ligt dit dan toch?

Ik geloof, dat het komt, wijl die kostbaarder gemeubelde vertrekken veelal door een behanger „à la mode" zijn ingericht. Bij die andere echter zijn het de bewoners zelven, die hun kamers hebben aangekleed. Het is natuurlijk gemakkelijker, met ruime middelen een gezellige omgeving te scheppen. Immers wanneer men met 'n goed gevulde beurs gaat langs de winkels, kan men voor iedere kamer, voor elk hoekje, zich het een of ander aanschaffen, dat er „behoort" en dat door kleuren en vormen ons prettig aandoet. Moet men rekening houden met bescheiden middelen, dan heeft men het lesje te leeren van te roeien met de riemen die men heeft. Men bereikt, oppervlakkig gezien, minder, doch welbeschouwd veel meer . . .

Een eigenaardigheid van vele huisvrouwen is, terwille van kleeden en gordijnen, de zon zooveel mogelijk buiten te sluiten en in vroeger jaren was dit nog erger. — Het valt natuurlijk niet te ontkennen dat een en ander verschiet door licht en zon en alles een soort van „tint van het verleden" krijgt, doch juist hierdoor, doordat er iets overheen is gegaan, nemen de verschoten levenlooze dingen, iets eigens aan, iets levends. Een meubel, een tapijt, dat fonkelnieuw is, heeft geen geschiedenis en geeft daardoor geen gevoel van behaaglijkheid.

Bloemen en planten zijn van een groote bekoring in onze vertrekken. En het eigenaardige nu is, dat deze heel niet kostbaar behoeven te zijn om den genoeglijken indruk, dien een aardig ingericht vertrek geeft, te verhoogen. Zie b. v. eens het effect, dat de gewone, zoo ge wilt „ordinaire" geraniums voor een venster maken. Deze roode, vroolijk lachende bloemen in een potje van groen aardewerk zijn allerliefst in het daglicht om naar te zien.

Chineesche matten op den grond zijn aardig, maar niet sterk, en dus voor een vertrek, waarin veel wordt geloopen, niet aan te bevelen. Men neemt dan een kokosmat, welke tegenwoordig in fraaie kleuren en teekening worden verkocht, of anders een vloerzeil met karpet; ook met het laatstgenoemde kan men door goed passende of krachtige effen kleuren te kiezen goede effecten bereiken.

Ik voor mij heb een voorliefde voor een effen donkerrood behangsel, waardoor in de kamer een waas van warme gezelligheid komt. Schilderijlijsten of platen, enkele oude tinnen, koperen of porceleinen voorwerpen komen goed uit tegen een effen rooden, of anderen effen achtergrond. Ook heb ik opgemerkt, dat een kamer zonder eenigen bepaalden stijl vaak gezelliger is dan een vertrek geheel in stijl gehouden.

Indien onze portemonnaie ons verbiedt gemakkelijke, diep-zittende leuningstoelen aan te schaffen, zoo kunnen wij als surrogaat voor dezen, oudhollandsche eenvoudig gebeitste leunstoelen nemen met een kussen van oud donkergroen trijp, liefst een weinig verschoten, of een met bonte bloemen of figuren.

Oude shawls of aardig bedrukte andere doeken zijn uitmuntend geschikt voor het décoreeren van muren of deuren. Lange donkergebeitste houten planken, bevestigd tegen een der zijmuren kunnen dienst doen als boekenschap, en, wanneer er een paar tinnen, koperen of eenvoudige porceleinen voorwerpen op worden geplaatst, zijn deze muurversieringen allergenoeglijkst. Vooral de boeken doen het leuk. De kleurige ruggen zijn een prettige decoratie, en dan . . . . boeken zijn „beschreven levens" en het doet ons goed, het is heerlijk ze om ons heen te hebben. Komt men in een kamer, waar onder meer, een opengeslagen boek op tafel ligt, dan ontvangt ons als het ware een gedachte. Laat ons leven en denken brengen in een kamer.

Iets, waar men, ook goed op moet letten, een schijnbare nietigheid en toch van belang voor het gevoel van welbehagen in onze vertrekken, is onze theetafel. Deze theetafel, of het gewone, met een kleedje bedekte tafeltje, dat even aardig is om daarvoor te dienen, moet niet te ver van de zitplaats van de huisvrouw afstaan. Het geeft iets onrustigs, wanneer zij voor elk kopje thee moet opstaan. Een theeblad heeft dit voor, dat men het op de groote tafel in den heerlijken lichtkring van de lamp en binnen zijn bereik kan hebben.

Over spiegels bestaat veel meeningsverschil. De moderne interieur-architect wil er niets mee te maken hebben, omdat zij een „leugen" wekken, maar ik vind dat zij voor een kamer zijn wat voor het landschap het water is, voor het menschelijk gelaat het oog. Ook kan men door het spiegelvlak op bepaalde, doordachte wijze aan te brengen, een kamer meer diepte geven, oogenschijnlijk. Nochtans doet een aardige ingelijste prent het boven den schoorsteen ook heel goed, men mist den spiegel dan heelemaal niet. De schoorsteen kan, mits smaakvol aangekleed, in allen eenvoud, een centrum van gezelligheid zijn. Een open haardvuur is het mooist daaronder, maar een eenvoudige salamanderkachel misstaat heelemaal ook niet.

Het aanbrengen van kleine lichten in de hoeken van het vertrek is ook aan te bevelen. Tenminste later, als er olie- en Verkade-lichtjes en kaarsen te krijgen zijn. Voorloopig dus maar uitstellen. — Nog dit: wees niet de slaaf van uw meubels. Ik weet niet meer, wie het volgende uitsprak, maar het is daar niet minder waar om: „Liever een tafel vol boeken, spelen, kaarten en sigarenasch, handwerkjes en rommel mèt onzen man en onze kinderen om ons henen, dan een zóó keurig opgeruimde tafel, dat de kinderen er zich niet „thuis" aan voelen." Laat Uw kamers „leven". Een huis is geen meubel-tentoonstelling, maar een woning voor menschen.

De goede smaak ten slotte, dat is het waarop het aankomt. En nu denke niemand, dat deze een aangeboren eigenschap is; met wat goeden wil en liefhebberij kan iedere huisvrouw die aankleeding van haar kamers leeren, welke aan de woning iets van de aangename en lieve rust geven, welke men „gezelligheid" of „huiselijkheid" noemt; kan zij zichzelven en haar man en kinderen een tehuis bereiden, dat waarlijk een „tehuis" voor hen is. Een kalme, en lieve haven na de zorgvolle tochten des daags.

Dezelfde kamer als hierboven, van de andere zijde gezien.